

بسم الله الرحمن الرحيم

په عراق او سوریه کې امریکا ته د ایران له خدمت وروسته امریکا د ایران پر وړاندې خپله رویه بدلوي

دا خبره ورځ تر بلې څرگندېږي، چې د امریکا د ولسمشر ډونالد ټرمپ اوسنی چلند د ایران پر وړاندې یوازې د ایران د هستوي پروگرام لپاره نه؛ بلکې په حقیقت کې د ایران له سیمه ییزو فعالیتونو سره هم اړه لري. د رویترز د رپوټ پر بنسټ چې د ۲۰۱۷م د اکتوبر پر لسمه خپور شو او پکې راغلي: ایران د سه شنبې په ورځ متحده ایالاتو ته وویل: که ډونالد ټرمپ د ایران سپاه پاسداران تروستي سازمان ونوموي؛ دوی به هم له خپلو ټولو لارو چارو څخه کار واخلي. دا اعلان له هغه وروسته وشو، چې دولت وویل: که داسې کوم عمل وشي؛ واشنګټن به پخپله د ترورېزم ملاتړی وي. تمه کېږي چې ټرمپ به په همدې اونی کې په دې اړه خپله وروستی پرېکړه وکړي، چې څرنگه د په سیمه کې ایران خپل نفوذ ته دوام ورکړي.

همدا ډول تمه کېږي چې ټرمپ به د ۲۰۱۵م لویه معامله فسخه کړي. ایران د نړیوالو قدرتونو له لوري له گڼ شمېر هغو نړیوالو بندیزونو سره مخ دی، چې د خپل هستوي پروگرام په بندولو سره به ترې لرې شي. د ټرمپ دغه اعلان به ډېر ژر د دغه تړون د لغوه کولو مخه ونیسي او دا پرېکړه به کانګرس ته پرېږدي او هغوی به په ۶۰ ورځو کې پرېکړه وکړي؛ چې د بندیزونو لړۍ تازه کړي که نه. همدا راز له نوموړې تمه کېږي، چې د ایران تر ټولو ځواکمن پوځ د اسلامي انقلاب سپاه پاسداران دې د ترورېستي ډلې په توگه ونوموي. د امریکا لخوا پر سپاه پاسداران بندیزونه کولی شي، چې په عراق، سوریه او هغو هېوادونو کې پر روانو شخړو اغېز وښندي، چې ایران او واشنګټن دواړه پکې د هغو جنګیالیو ډلو ملاتړ کوي؛ چې د اسلامي دولت د وسلوالو ډلو پر وړاندې جنګېږي.

امریکا اوس ایران ته ځکه په غوسه ده، چې د ایران پاملرنه خپلې ورکړل شوې دندې ته ور واړوي. ایران په واقعي توگه په افغانستان، عراق او اوس په سوریه کې د امریکا د اجنډا په پلي کولو کې په بشپړه توگه مرسته کوي. د اوباما په دوره کې د ایران د هستوي تړون له منځه وړلو څخه د امریکا موخه دا وه، چې له ایران سره عادي اړیکې پیل کړي، تر څو د ایران په چوپړ سره د امریکا لاس نور هم برلاسی شي. امریکا اوس په دې په غوسه ده، چې ایران له روسیې سره په گډه په سوریه کې د خپل مسولیت له پولو اوږي او هڅه

کوي چې د اسد ځواکونه د سوريې سوېل ختيځ ته راستانه کړي. امريکا له دې سره مخالفه ده، ځکه چې امريکا غواړي په سوريه کې د هغه پلان په څېر غير متمرکز نظام ځواکمن کړي، لکه څنگه يې چې په عراق کې رامنځته کړ.

امريکا د اسلامي نړۍ د کنترول له لاسه ورکولو په حال کې ده. امريکا چې کومې اسلامي خاورې ته ځي هلته له جهاد سره مخ کېږي او د امريکا تر ملاتړ لاندې رژيمونه ورځ تر بلې مجبورېږي، چې پر خپلو خلکو د غرب د پاليسۍ د تحميلولو لپاره ظلم او ديکتاتوری ته مخه کړي. امريکا د پخوانۍ برېتانيا تکتيکونه کاروي چې اسلامي رژيمونو يو د بل پر وړاندې کاروي او له مصر څخه يې په ليبيا کې، له پاکستانه په افغانستان کې، له سعودي نه په يمن کې، له ترکيې نه په سوريه کې گټه واخيسته او هر يو يې په دغې پروسه کې د سيمه ييز ځواک په توگه کاروي او ايران هم له بده مرغه يو بل هېواد دی چې همدغه بڼه لري.

امريکا د ايران له غير مستقيمي مرستې پرته افغانستان ته نه شو راتلی او همدا ايران و چې امريکا يې د عراق له اشغال ضد پياوړي جهاد څخه وژغورله؛ هغه جهاد چې نه يوازې د امريکا د شړلو گواښ پکې تر سترگو کېده، بلکې د امريکا لاسپوڅی عراقی رژيم يې هم راپرځولو. همدا ايران و چې د امريکا د گټو خوندي کولو لپاره يې په هغه مهال کار وکړ، کله چې په سوريه کې د امريکا اجېنټ، بشارالاسد د عربي پسرلي له پراخ انقلاب سره مخ شو. په بدل کې يې ايران وتوانېد، چې د بغداد او دمشق رژيمونو بې ارزښته وفاداري لاسته راوړي او اجازه ورکړل شوه؛ چې له غربي هېوادونو سره ډېره محدوده سوداگري او دپېلوماتيکې اړيکې ولري.

د ايران دغه لوبه ډېره ځورونکې ده. د ايران د ۱۹۹۷م له انقلابه تمه کېده، چې يو اسلامي انقلاب به وي چې نه يوازې فارسي سلطنت به راوپرځوي؛ بلکې ايران به د بهرنيو قدرتونو په ځانگړې توگه امريکا له چاپلوسۍ هم خلاص کړي. ايران په ۱۹۸۰ مه لسيزه کې د خليج وحشتناکه جگړه تېره کړه، په دغې جگړه کې صدام حسين په غربي وسلو سمبال و او د ايران ځوان نسل پر وړاندې يې د کيمياوي وسلو له پراخې کارونې کار واخيست. کله چې ايراني رهبران د کفارو چاپلوسي کوي؛ نو دا ټولې قربانۍ به څه ارزښت ولري، همدا اوس هم له روسيې سره يو لاس دي او د بشار الاسد له وحشي رژيم څخه ملاتړ کوي؛ هغه چې نه يې سني مسلمان بولي او نه يې شيعه. په بنسټيزه توگه په ايران کې انقلاب د اسلامي شريعت په حاکمولو کې پاتې راغی، په بدل کې يې د ويستفالن د دولت په څېر، يو غربي ډېموکراتيک جمهوري نظام غوره کړ.

تش په نامه مسلمانو متفکرينو د داسې دولتونو ډول ډول بڼې په ټولو اسلامي هېوادونو کې رامنځته کړې. چې اصلي موخه يې د اسلامي شريعت د تطبيق پر ځای د غربي سيکولر لېبرال فکر منل دي، چې په اسانۍ سره به د غرب عيسوي کلتوري ميراث د اسلام ځای ونيسي. دغه هېوادونه ادعا کوي، چې د اسلام ستر ارزښتونه تمثيلوي، په دې توگه اسلام د يوه قانوني نظام په توگه نه؛ بلکې د يوې معنوي او اخلاقي سرچينې په توگه معرفي کوي. که ايراني حکام د شرعي قوانينو تطبيق ته ژمن وي، نو دوی به له شرعي حکم سره سم له کافرو امپريالستانو سره نه وي يو ځای شوي. الله سبحانه و تعالی په سپېڅلي قران کې فرمايي:

﴿...وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾

[النساء: ۱۴۱]

ژباړه: ... الله د کافرانو لپاره پر مسلمانانو د برلاسي کېدو هېڅ کومه لاره نه ده جوړه کړې

دغه ایت ډېره بڼه بېلگه ده، چې څنگه له الهی نصوصو څخه د معنوي او اخلاقي لارښوونو او بهرني سياست شرعي حکم راوباسو. د اسلامي فقهي د اصولو له مخې، دغه ایت د الله سبحانه و تعالی له نیت او عمله بحث نه کوي، که څه هم په ژبني لحاظ همداسې ښکاري ځکه که داسې وی، نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې به یې په واقعیت سره د پېښو مخه نیولې وی.

له دې امله، دا یوازې داسې تفسیرولیاو ژباړلی شو، چې پر مسلمانانو باندې کافران حاکمیت نشي کولی. دا داسې ده لکه یو سړی یې چې زوی ته وایي: مېلمه محترم دی، دغه خبره په حقیقت کې زوی ته یوه لارښوونه ده چې مېلمه ته احترام وکړئ که څه هم ژبني بڼه یې معلوماتو غوندې ده. په پایله کې، مسلمانانو ته اجازه نشته چې د بهرنيو کافرانو د سیاسي اجندا په خدمت کې وي، په ځانگړې توگه، که دغه اجندا په دې برخه کې مرسته کوي چې دوی پر اسلامي هېوادونو کنترول او نفوذ پیدا کړي. له بل پلوه، عصریپال (مدرنیست) له اسلام څخه په اسانۍ سره اسلامي ارزښتونه لکه: «په اسلام کې مرسته» را اخلي او له خپلې غوښتنې سره سم یې تفسیروي. سره له دې بیا هم، انقلاب ته د امریکا ضد نوم ورکوي او که د ځینو عناصرو ظاهري اخلاص او صداقت ته وگورو؛ دا څوړونکې ده، چې وینو ایران لا هم د امریکا له اجندا څخه پیروي کوي. او بله دا، چې د ایران رهبري د دین او امت د گټو پر ځای د خپلو خلکو او مذهب گټې اړینې بولي، سره له دې چې اسلام ملي او فرقه یي ویش نه مني. اسلام د نظرونو اختلاف او فکري بحثونه په پرانیستې غېږه مني او په پایله کې مسلمانان واحد امت دی او د واحد الله سبحانه و تعالی عبادت کوي.

ایراني حکامو فکر کاوه، چې له امریکا سره به د دوی یو ځای کېدل د دوی ځواک او د دولت نفوذ زیات کړي. دوی خپله ملي او مذهبي اجندا په افغانستان، عراق او سوریه کې د نورو مسلمانانو تر گټو اړینه وگڼله. سربېره پر دې، د ایران حکامو لکه د نورو اسلامي دولتونو د حکامو غوندې، لا هم نه ده درک کړې، چې کفار پرته له خپلو گټو بل څه ته ژمن نه دي. امریکا کله له مسلمانو حکامو څخه گټه اخلي او کله یې پرېږدي او دا زموږ ځینو حکامو تجربه کړې، خو بیا هم نه شعور او نه وقار لري، چې د امریکا هرکلیو ته په داسې حال کې ادامه ورکوي؛ چې څو ځلې پرې رټل شوي.

اوس یې وخت را رسېدلی، چې د ایران مخلص مسلمانان نشنلېزم او مذهپالنې ته په بشپړه توگه، نه ووايي او مسلمانان یو د بل تر څنگ، اسلام ته صادق او د کفارو پر وړاندې ودرېږي. دا مسلمانان به هغه وخت د خپلو چارو بشپړ کنترول تر لاسه کړي، چې د نبوت پر منهج داسې راشده اسلامي دولت، چې د واحد امام تر رهبرۍ لاندې اسلامي شریعت پلی او نړۍ ته یې پیغام ولېږدوي؛ تاسیس کړي.

د حزب التحریر مرکزي مطبوعاتي دفتر لپاره

فایق نجاح

۱۴۳۹ هـ.ق، د محرم ۲۲ مه

۲۰۱۷ م، د اکتوبر ۱۲ مه، پنجشنبې

ژباړه: عبادالله